

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 243/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2003 prerokoval sťažnosť Českej poisťovne – Slovensko, a. s., Bratislava, Prievozská 6, zastúpenej advokátom JUDr. J. K., B., vo veci porušenia čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I vo veci sp. zn. Er 233/01 zo 14. mája 2003 a uznesením Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 11 CoE 43/2003 z 8. júla 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Českej poisťovne – Slovensko, a. s., Bratislava **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. novembra 2003 doručené podanie Českej poisťovne – Slovensko, a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), Bratislava, Prievozská 6, zastúpenej advokátom JUDr. J. K., B., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR proti porušovaniu ústavného práva plniť len povinnosti uložené zákonom alebo na základe zákona priznané v čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynuli nasledovné skutočnosti:

„Dňa 27. 8. 2000 bola naša obchodná spoločnosť ako oprávnený nútená podať na Exekútorský úrad Bratislava II., V. U., súdny exekútor, B. návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia § 38 zákona č. 233/1995 Z. z. exekučný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len EP), ktorým sme žiadali, aby súdny exekútor začal exekučné konanie a vymohol v tomto konaní od povinného ONIMEX, spol. s r. o., Leškova 5, 811 04 Bratislava, IČO 00643513 plnenia priznané právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 20. 10. 1999, č. k. 41 Cb 73/99-26.

Následne na to súdny exekútor požiadal Okresný súd Bratislava I. (porušovateľ základného práva 1/) ako príslušný exekučný súd podľa § 45 ods. 1 a 2 EP o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Na základe tejto žiadosti súdneho exekútora, porušovateľ základného práva 1/ dňa 23. 2. 2001 pod č. 5101* 007306 vydal poverenie, ktorým súdneho exekútora vykonaním exekúcie poveril.

Nakoľko na majetok povinného bol rozhodnutím Krajského súdu vo veci sp. zn. 6 K 15/99 z 29. 1. 2001 zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, naša obchodná spoločnosť (ako oprávnený v exekučnom konaní) vzala návrh na vykonanie exekúcie v celom rozsahu späť. ...

Porušovateľ základného práva 1/ následne na to uznesením zo 14. 5. 2003 vo veci sp. zn. Er 323/01 uložil našej obchodnej spoločnosti (ako oprávnenému v exekučnom konaní), aby v lehote do 15 dní od jeho doručenia zaplatila súdny poplatok za návrh na zastavenie exekúcie 500,- Sk podľa ustanovenia § 233 EP vo vzťahu k položke č. 13 ods. 2 písm. c) zákona č. 457/2000 Z. z. (zrejme sa myslí zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, ktorý bol okrem iného novelizovaný aj zákonom č. 457/2000 Z. z.). ...

Proti tomuto rozhodnutiu porušovateľa základného práva 1/ sme podali v zákonom stanovenej lehote dňa 16. 6. 2003 odvolanie podľa ustanovenia § 14 zákona č. 71/1992 Zb. vo vzťahu k § 201 a nasl. OSP na Krajský súd v Bratislave (porušovateľ základného práva 2/) ako vecne a miestne príslušný odvolací súd, ktorým sme žiadali, aby porušovateľ základného práva 2/ odvolaním napadnuté rozhodnutie porušovateľa základného práva 1/ zrušil a to z dôvodu, že zákon č. 71/1992 Zb. ani iný zákon neukladá poplatkovú povinnosť za podanie návrhu na zastavenie exekúcie vykonávanej podľa EP.

Porušovateľ základného práva 2/ ako odvolací súd nášmu odvolaniu nevyhovел a napadnuté rozhodnutie porušovateľa základného práva 1/ uznesením z 8. 7. 2003 vo veci sp. zn. 11 CoE 43/2003 ako vecne správne potvrdil. Uvedené rozhodnutie nám bolo doručené dňa 7. 10. 2003, týmto dňom nadobudlo aj právoplatnosť. Svoje rozhodnutie porušovateľ základného práva 2/ odôvodnil tým, že podľa zákona č. 71/1992 Zb. položky 13 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov sa z návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia alebo na jeho odklad platí súdny poplatok v sume 500,- Sk, pričom podľa ustanovenia § 233 EP tam, kde sa hovorí o súdnom výkone rozhodnutia, rozumie sa tým vykonávanie exekúcie podľa toho zákona. Z tohto porušovateľ základného práva 2/ uzavrel, že súdny poplatok 500,- Sk sa platí aj za podanie návrhu na zastavenie exekúcie, nakoľko podľa ustanovenia § 233 EP sa pri výkone rozhodnutia, ktorý uvádza zákon č. 71/1992 v položke 13 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov (návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia alebo na jeho odklad), rozumie vykonávanie exekúcie podľa EP.

... Uznesením porušovateľa základného práva 1/ zo 14. 5. 2003 vo veci Er 233/01 ako aj uznesením porušovateľa základného práva 2/ z 8. 7. 2003 vo veci 11 CoE 43/2003 bolo porušené naše základné právo plniť len povinnosti uložené zákonom alebo na základe zákona priznané v ustanovení čl. 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR v znení neskorších predpisov.“

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti Česká poisťovňa – Slovensko, a. s., Prievozská 6, 821 09 Bratislava, IČO: 31 354 327 plniť len povinnosti uložené zákonom alebo na základe zákona priznané v ustanovení čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I. vo veci sp. zn. Er 233/01 zo 14. 5. 2001 a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 8. 7. 2003 vo veci sp. zn. 11 CoE 43/2003 porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. vo veci sp. zn. Er 233/01 zo 14. 5. 2001 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 8. 7. 2003 vo veci sp. zn. 11 CoE 43/2003 zrušuje.

3. Okresný súd Bratislava I. a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť obchodnej spoločnosti Česká poisťovňa – Slovensko, a. s., trovy konania pred Ústavným súdom SR.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach upravujú ustanovenia § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (vrátane toho, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namietala „porušenie ústavného práva plniť len povinnosti uložené zákonom alebo na základe zákona“ podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy.

Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy „Povinnosti možno ukladať

a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, ...“

Podľa právneho názoru ústavného súdu v konaní o sťažnosti nie je možné úspešne sa domáhať samostatnej ochrany vo vzťahu k čl. 13 ústavy, ako to vyplýva už z jeho systémového zaradenia pod všeobecné ustanovenia prvého oddielu druhej hlavy ústavy pre

jeho všeobecnosť, ale iba v súvislosti s porušením niektorého zo základných práv a slobôd uvedených v druhom až siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (I. ÚS 20/00).

Keďže sťažovateľka vo svojej sťažnosti neoznačila, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa jej tvrdenia porušili [(§ 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], ústavný súd po predbežnom predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2003